

عنوان مقاله:

تحول زبان و فرآیند فرهنگ در فهم متون دینی با تاکید بر نهج البلاغه

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی روانشناسی، علوم اجتماعی، علوم تربیتی و فلسفه (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

وحید انعامی - سطح سه حوزه علمیه قم

احمد رضائی - سطح سه حوزه علمیه قم

محمد مشفق - سطح سه حوزه علمیه قم

سیدمرتضی سجادی - سطح سه حوزه علمیه قم

خلاصه مقاله:

از جمله موضوعاتی که همواره ذهن دانش پژوهان را به خود مشغول میدارد، این است که آیا واژگان دینی با همان معنای لغوی در متون دینی به کار برده شده اند و یا تحولاتی در آن ها پدید آمده اند؟ و بر فرض وجود تحول و تطور در معانی، آیا جزئی از معنا را شامل می شوند و یا دین معانی کاملا تازه ای بر اندام این واژگان پوشانده است؛ معنایی که تا پیش از آن در قاموس لغت عرب سابقه نداشته است؟ بدیهی است برخی واژه ها در طول زمان دچار تغییر و تحول اساسی می شوند؛ یعنی لفظ مشترک که معنای متعدد دارد، گاهی برخی معانی بر برخی دیگر غلبه می یابد، یا برخی معانی از نظر زمانی بر برخی دیگر تقدم پیدا می کند. در علم منطق این گونه تغییرات یا منقول است و یا مرتجل. الفاظ منقول یا به صورت تعیینی صورت می پذیرد و یا به نحو تعینی اتفاق می افتد. در هر حال این نوع تحولات در زبان، از موانع اساسی در فهم می شود. هدف این پژوهش بررسی تحول زبان و فرآیند فرهنگ در متون دینی با تاکید بر کتاب شریف نهج البلاغه میباشد.

کلمات کلیدی:

نهج البلاغه؛ تحول زبان؛ فرآیند فرهنگ؛ فهم؛ متون دینی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1697562>

